

## Arrest

nr. 286 307 van 20 maart 2023  
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS  
Lange Lozanastraat 24  
2018 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

### DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Venezolaanse nationaliteit te zijn, op 12 december 2022 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 3 december 2022 tot het opleggen van een inreisverbod (bijlage 13sexies).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 39/73-2 van voormelde wet.

Gelet op de beschikking van 19 januari 2023 waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 30 januari 2023.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. De feiten die de bestreden beslissing voorafgaan worden in de nota opgelijst als volgt:

*“ Verzoeker, van Venezolaanse nationaliteit, kwam op 23.05.2019 naar België.*

*Hij werd op 29.05.2019, onder een bijlage 3, tot 23.08.2019 tot verblijf toegelaten.*

*Hij diende op 12.06.2019 een verzoek om internationale bescherming (VIB) in bij de Belgische autoriteiten.*

*De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) weigerde verzoeker op 24.11.2020 de vluchtelingenstatus en de subsidiaire bescherming. Hij stelde hiertegen beroep in bij de Raad.*

*Bij arrest nr. 254.180 van 07.05.2021 bevestigde de Raad de weigeringsbeslissing van de CGVS.*

*Verzoeker werd op 08.07.2021, onder een bijlage 13quinquies, bevolen om het grondgebied te verlaten. Hij stelde hiertegen geen beroep in bij de Raad en gaf evenmin gevolg aan dat bevel.*

*Na een controle aan het station te Geel d.d. 02.12.2022 werd t.a.v. verzoeker een administratief rapport opgesteld wegens illegaal verblijf. Hij werd door de politie gehoord en verklaarde bij zijn vriend in Aarschot te wonen.*

*Verzoeker vulde op 03.12.2022 een vragenlijst hoorrecht in. Hij verklaarde sedert 2019 in België te verblijven wegens rellen in zijn land van herkomst en het niet aanvaarden van zijn geaardheid door zijn familie. Hij stelde enkel in België een VIB te hebben ingediend, niet naar Venezuela te kunnen terugkeren daar zijn familie zijn geaardheid kan accepteren, zijn vingerafdrukken in geen ander EU-land weden afgenomen, hij geen medische problemen kent, buiten een vriend in België er geen andere familie te hebben en de zijn familie in Venezuela woont. Dit verslag hoorrecht werd door verzoeker ondertekend.*

*Het Bestuur beval verzoeker op 03.12.2022, onder een bijlage 13septies, het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering.*

*Verzoeker stelde hiertegen een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid in bij de Raad, die bij arrest nr.281.651 van 09.12.2022 dit beroep verwierp."*

1.2. Op 3 december 2022 legt verweerder een inreisverbod op voor twee jaar. Dit is thans de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

*"Betrokkene werd gehoord door PZ GLM op 03.12.2022 en in deze beslissing werd rekening gehouden met zijn verklaringen.*

*Aan de Heer. die verklaart te heten:*

*Naam: [G.H.]*

*voornaam: [W.A.]*

*geboortedatum : [...]*

*nationaliteit: Venezuela*

*wordt een inreisverbod voor 2 jaar opgelegd voor het volledige Schengengrondgebied.*

*Wanneer betrokkene evenwel in het bezit is van een geldige verblijfstitel afgeleverd door één van de lidstaten, dan geldt dit inreisverbod enkel voor het grondgebied van België.*

*De beslissing tot verwijdering van 03.12.2022 gaat gepaard met dit inreisverbod.*

#### **REDEN VAN DE BESLISSING**

*Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:*

*Artikel 74/11, §1, tweede lid, de beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod omdat:*

- ☐ 1° voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan
- ☐ 2° een vroegere beslissing tot verwijdering niet uitgevoerd werd.

*Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten van 08.07.2021 dat hem betekend werd op 14.07.2021. Deze vorige beslissing tot verwijdering werd niet uitgevoerd. Het is weinig waarschijnlijk dat hij vrijwillig gevolg zal geven aan deze nieuwe beslissing.*

*Om de volgende reden gaat het bevel gepaard met een inreisverbod van 2 jaar:*

*Betrokkene heeft niet getwijfeld om op illegale wijze in België te verblijven. Gelet op al deze elementen en op het belang van de immigratiecontrole, is een inreisverbod van 2 jaar proportioneel.*

*Betrokkene verklaart in het hoorrecht van 03.12.2022 door PZ GLM sedert mei 2019 te verblijven. Uit de loutere omstandigheid dat betrokkene sinds mei 2019 in precair en illegaal verblijf een privéleven heeft opgebouwd in België, geeft geen gerechtigde verwachting op een toelating tot verblijf en bescherming tegen verwijdering onder artikel 8 van het EVRM. (Zie in deze zin EHRM 5 september 2000, nr. 44 328/98, Solomon v. Nederland, EHRM 31 juli 2008 nr. 265/07, Darren Omoregie v. Noorwegen; EHRM 26 april 2007, nr. 16351/03, Konstatinov v. Nederland en EHRM 8 april 2008, nr. 21878/06, Nyanzi v. Verenigd Koninkrijk, par. 77.) De betrokkene haalt in de vragenlijst 'hoorrecht' de duur van zijn verblijf op het grondgebied aan. De betrokkene is doelbewust op illegale wijze op het grondgebied verbleven. Dit was betrokkenes eigen keuze, wat maakt dat hij zelf de nadelige situatie gecreëerd heeft, waarin hij zich nu bevindt en die hij nu inroept (Raad van State, arrest nr. 132.221 van 09.06.2004). Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens oordeelde in het arrest Nyanzi t. het Verenigd Koninkrijk, na te hebben vastgesteld dat de verzoekende partij geen gevestigde vreemdeling was en dat zij nooit een definitieve toelating had gekregen om in de betrokken lidstaat te verblijven, dat eender welk privéleven dat de verzoekende partij had opgebouwd tijdens haar verblijf in het Verenigd Koninkrijk, bij het afwegen van het legitieme publieke belang in een effectieve immigratiecontrole, niet tot gevolg zou hebben dat de uitwijzing een disproportionele inmenging in haar privéleven uitmaakte. In casu is geen sprake van een gebrek aan eerbiediging van het privéleven in de zin van artikel 8 van het EVRM (RVV, nr. 123.945 van 15 mei 2014).*

*Betrokkene verklaart in het hoorrecht naar België te zijn gekomen omdat er rellen waren in zijn land van herkomst en omdat zijn familie zijn geaardheid niet kon accepteren. De aangehaalde elementen werden reeds beoordeeld in zijn verzoek om internationale bescherming van 12.06.2019. Uit het onderzoek van het CGVS en de RVV is gebleken dat betrokkene niet voldoet aan de criteria om de vluchtelingenstatus of subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en kan redelijkerwijze worden afgeleid dat de betrokkene geen reëel risico loopt op een behandeling strijdig met artikel 3 van het EVRM.*

*Betrokkene verklaart in het hoorrecht dat hij een partner heeft in België. Betrokkene verklaart een Belgische partner te hebben. De relatie die hij is aangegaan is kort van duur. Betrokkene woont niet samen met zijn nieuwe partner en voert dus geen gemeenschappelijke huishouding. Bij gevolg is dergelijke partnerrelatie niet gelijk te stellen aan een huwelijk en dus geen sprake van een gezinsleven in de zin van artikel 8 van het EVRM.*

*Bovendien stellen de sociale relaties die betrokkene gecreëerd heeft tijdens de duur van zijn verblijf op het grondgebied hem niet vrij van de verplichting om op legale wijze het grondgebied binnen te komen en er te verblijven. Deze beslissing maakt dus geen schending uit van artikel 8 EVRM.*

*De betrokkene toont niet aan dat hij enkel in België een gezinsleven kan hebben en dat het niet mogelijk zou zijn om een gezinsleven te ontwikkelen in zijn land van herkomst. Het louter feit dat de partner niet kan gedwongen worden het Belgisch grondgebied te verlaten maakt niet dat hij betrokkene niet vrijwillig zou kunnen volgen naar betrokkenes land van herkomst. Zowel betrokkene als de partner wisten dat het gezinsleven in België van af het begin precair was, gelet op de illegale verblijfssituatie van betrokkene in België.*

*Vanuit het land van herkomst kan betrokkene de gewenste procedures volgen via de bevoegde diplomatieke of consulaire post om zijn partner in België te bezoeken. Bovendien kan zijn partner in zijn land van herkomst hem bezoeken, of in een andere Staat waartoe zijn allen toegang hebben.*

*Immers, betrokkene kan met zijn partner een band onderhouden via de moderne communicatiemiddelen.*

*Betrokkene verklaart geen verder gezinsleven of minderjarige kinderen in België te hebben, noch medische problemen te hebben. Een schending van de artikelen 3 en 8 EVRM wordt niet aannemelijk gemaakt.*

*Betrokkene verklaart niet een gezinsleven of minderjarige kinderen in België te hebben, noch medische problemen te hebben. Een schending van de artikelen 3 en 8 EVRM wordt niet aannemelijk gemaakt.*

*Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Staatssecretaris rekening gehouden met de specifieke omstandigheden, zoals bepaald in artikel 74/11."*

1.3. Bij arrest nr. 283 933 van 26 januari 2023 werd de afstand van geding vastgesteld voor wat betreft het beroep tot nietigverklaring dat was ingediend tegen het bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13septies), eveneens daterend van 3 december 2022.

## 2. Onderzoek van het beroep

### 2.1. In een derde middel werpt verzoeker op:

*“- SCHENDING VAN ARTIKEL 74/11 VREEMDELINGENWET  
- SCHENDING VAN HET ZORGVULDIGHEIDSBEBINSEL, HET REDELIJKHEIDSBEGINSEL EN DE  
MATERIËLE MOTIVERINGSVERPLICHTING”*

Hij betoogt als volgt:

*“1. Overeenkomstig artikel 74/11, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet dient de duur van het inreisverbod te worden bepaald rekening houdende met de specifieke omstandigheden van het geval.*

*Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 19 januari 2012 tot wijziging van de Vreemdelingenwet blijkt dat artikel 74/11 van de Vreemdelingenwet een omzetting vormt van artikel 11 van de terugkeerrichtlijn.*

*In die zin wordt in de parlementaire voorbereiding met betrekking tot artikel 74/11 van de Vreemdelingenwet en het inreisverbod het volgende benadrukt: “De richtlijn legt echter op dat men tot een individueel onderzoek overgaat (overweging 6), dat men rekening houdt met “alle omstandigheden eigen aan het geval” en dat men het evenredigheidsbeginsel respecteert.” (Parl.St. Kamer 2011- 2012, nr. 53K1825/001, 23).*

*2. De bestreden beslissing geeft geen blijk van een zorgvuldig en individueel oordeel van de gemachtigde bij het nemen van de beslissing tot het opleggen van een inreisverbod, evenals de beslissing tot het opleggen van een inreisverbod met de duurtijd van twee jaar (zoals onder meer vereist door artikel 74/11 Vreemdelingenwet).*

*Door de gemachtigde wordt in de bestreden beslissing in hoofdzaak gesteld dat verzoeker niet getwijfeld heeft om illegaal op het grondgebied te verblijven nadat hem een bevel om het grondgebied te verlaten zou zijn betekend op 14 juli 2021. Hierdoor zou, omwille van de noodzaak tot controle op immigratie, het proportioneel voorkomen om een inreisverbod op te leggen aan verzoeker voor een periode van twee jaar (stuk 1).*

*Dit betreft een strenge beslissing, omdat de gemachtigde de keuze heeft tot het opleggen van een inreisverbod van één dag tot en met drie jaar. Dit opgelegde duurtijd is derhalve bovengemiddeld lang, doordat de gemachtigde opteerde voor het opleggen van een inreisverbod met de duurtijd van twee jaar.*

*Doordat de rechten van verzoeker ernstig worden beknot door het opleggen van een inreisverbod met een duurtijd van twee jaar, vereist dit een zorgvuldigere beoordeling door de gemachtigde van de specifieke situatie van verzoeker (zoals vereist door artikel 74/11 van de Vreemdelingenwet).*

*De bestreden beslissing geeft evenwel geen blijk van een zorgvuldig en individueel oordeel van de gemachtigde bij het nemen van de beslissing tot het opleggen van een inreisverbod, evenals de beslissing tot het opleggen van een inreisverbod met de duurtijd van twee jaar (zoals onder meer vereist door artikel 74/11 Vreemdelingenwet).*

### 3. Verzoeker wijst op de aangehaalde elementen in het feitenrelaas.

*Verzoeker is een Venezolaans staatsburger. Hij werd op 6 september 1992 geboren in de hoofdstad Caracas.*

*Verzoeker groeide op bij zijn grootmoeder van moederszijde, gezien zijn moeder erg jong was toen ze verzoeker kreeg. Zijn ouders hebben nooit samengewoond.*

*Van kindsbeen af werd verzoeker gepest, uitgescholden en geslagen door zijn ooms omdat hij in hun ogen te meisjesachtig was. Ze hielden verzoeker meerdere keren ondersteboven uit het raam van de tweede verdieping van hun huis. Ook school- en dorpsgenoten scholden verzoeker regelmatig uit of sloegen hem omwille van zijn “meisjesachtig gedrag”.*

*Af en toe ging verzoeker op bezoek bij zijn vader, die inwoonde bij zijn moeder, zijn oma van vaderszijde. Toen hij dertien was, werd verzoeker door een oom van vaderszijde verkracht in het huis van zijn oma tijdens één van uw bezoeken daar. Daarna trachtte verzoeker deze oom zo veel mogelijk te vermijden.*

*Toen verzoeker zestien werd wist hij zeker dat verzoeker homoseksueel was. Verzoeker vermoedde dit al jaren, mede door de beschuldigingen van zijn familie hierover, maar door een verliefdheid op een jongen wist hij dit zeker. Door de jaren heen werd verzoeker tientallen keren uitgescholden of geslagen omwille van zijn geaardheid. Vijftien of twintig keer werd hij meermaals geslagen in één keer of zodanig hard geslagen dat hij echt pijn had.*

*Omstreeks 2011 ging verzoeker alleen wonen in een huis van zijn oma in Christobal Rojas, in de deelstaat Miranda. Verzoeker wilde een diploma verpleegkunde halen, maar had daarvoor de financiële steun van zijn familie nodig. Zijn familie weigerde deze studie financieel te ondersteunen. Ze wilden enkel bijdragen aan een studie die in hun ogen mannelijker was. Bijgevolg studeerde hij automechanica.*

*Verzoeker nam regelmatig deel aan marsen van de oppositie tegen het regime van president Maduro. Tijdens deze marsen werd verzoeker bedreigd door de colectivos.*

*In het laatste jaar voor zijn vertrek uit Venezuela was hij te bang geworden om nog mee te demonstreren. Op 30 december 2016 kwam hij rond zes uur 's avonds thuis van zijn werk toen twee mannen hem in de rug aanvielen. Ze dwongen verzoeker zijn huis binnen te gaan en kwamen mee binnen. Ze bonden verzoeker vast en doorzochten heel zijn huis. Ze wisten alles over u: wie u was, waar u woonde en ook dat u homoseksueel was. Ze dwongen verzoeker onder bedreiging van een vuurwapen seksuele handelingen te stellen. Daarna doorzochten ze zijn huis opnieuw. Ze namen zijn GSM, sleutels en veertig dollar mee toen ze vertrokken. Uit vrees dat verzoeker bij dit incident een seksueel overdraagbare aandoening zou hebben opgelopen, liet hij zich enkele dagen later testen. Het resultaat was negatief. Verzoeker verklaart evenwel dat hij veel verschillende medische onderzoeken heeft laten afnemen. Intussen blijkt dat verzoeker een probleem met zijn lymfeklieren hebt.*

*Later heeft verzoeker zijn belagers nog twee keer gezien bij een busstation in de buurt van zijn huis. De tweede keer dat verzoeker hen zag, riepen ze hem en wilden ze verzoeker aanspreken. Verzoeker is hierop snel vertrokken om hen te ontwijken. Deze gebeurtenissen deden verzoeker Venezuela verlaten.*

*Verzoeker vertrok op 12 maart 2017 uit Venezuela. Hij reisde met zijn paspoort naar Ecuador. Verzoeker verbleef er meer dan twee jaar in Ecuador, tot u er aangehouden werd omwille van uw illegaal verblijf.*

*Op 22 mei 2019 verliet verzoeker Ecuador en reisde hij per vliegtuig naar Nederland, waar hij op 23 mei 2019 aankwam. Diezelfde dag nog reisde verzoeker per trein naar België.*

*Verzoeker diende op 12 juni 2019 een verzoek in tot het verkrijgen van internationale bescherming. Dit verzoek werd evenwel geweigerd door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen op 24 november 2020. Door verzoeker werd beroep aangetekend tegen deze beslissing, maar dit beroep werd verworpen door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in een arrest van 7 mei 2021.*

*Verzoeker integreerde zich in België. Verzoeker beschikt over een uitgebreide vriendenkring in België (zie de stukken 2 t.e.m. 9). Hij heeft een vaste partnerrelatie met de heer [F.C.] (van Belgische nationaliteit, geboren te [B.] [in] 1985).*

*Beide zijn samenwonend te [A.]. De partner van verzoeker staat in voor zijn levensonderhoud. Voorheen verbleef verzoeker bij een gastgezin (de familie [T.]) in Laakdal (stuk 4, getuigenverklaring van [L.T.]: "Enkele maanden geleden is [A.] uit huis gegaan om bij zijn nieuwe vriend te gaan wonen. Ze woonden samen in [A.], waar hij enorm gelukkig was"; stuk 5, getuigenverklaring van [D.T.]: "Een paar maand geleden heeft hij zijn vriend leren kennen, [F.C.]. Hij was zo gelukkig om hier de liefde te hebben gevonden. Zij woonden ook samen in [A.] en [F.] stond ook in voort zijn levensonderhoud, zoals wij dat al die tijd hier bij ons thuis hebben gedaan").*

*Verzoeker en zijn partner leerden elkaar kennen in maart 2022 via Tinder. Sindsdien is hun relatie geleidelijk gegroeid. Sinds de zomer is hun relatie "erg serieus geworden", zoals [F.C.] zelf beschrijft (stuk 2).*

*De partner van verzoeker beschrijft wat zij voor elkaar betekenen en hoe verzoeker is geïntegreerd binnen hun vrienden- en familiekring (zie stuk 3 t.e.m. 6). Hun relatie is duurzaam en derhalve ernstig. De ouders van de heer [F.C.] zijn op de hoogte van hun relatie. Verzoeker werd reeds voorgesteld aan de familie van zijn partner, zoals de ouders van [F.C.] bevestigen (stuk 3). Verzoeker wijst tevens op foto's van hen beide (stuk 7) en de berichten die ze elkaar sturen (stuk 8).*

*4. In de bestreden beslissing blijkt niet dat er op een zorgvuldige manier met deze persoonlijke situatie van verzoeker werd rekening gehouden, voorafgaandelijk de beslissing tot het opleggen van een inreisverbod met een duurtijd van twee jaar.*

*Verzoeker wijst op de impact die de bestreden beslissing heeft op zijn relatie met [F.C.] (van Belgische nationaliteit, geboren te [B.] [in] 1985), met wie hij samenwonend is te [A.].*

*In de bestreden beslissing wordt de relatie van verzoeker ten onrechte omschreven als “kort van duur” en derhalve (kennelijk) niet ernstig. Er wordt ook ten onrechte gesteld dat verzoeker niet zou samenwonen met zijn partner en er geen sprake is van een “gemeenschappelijke huishouding”. Dit is in strijd met bovenvermelde gegevens en met de verklaringen die verzoeker heeft afgelegd tijdens zijn verhoor, ook tijdens het verhoor dat hij had op 7 december 2022 in het gesloten centrum (stuk 9).*

*De beoordeling van de gemachtigde is hierom reeds onzorgvuldig en kennelijk onredelijk.*

*Zoals aangehaald, hebben verzoeker en de heer [F.C.] een duurzame en ernstige relatie, zoals bevestigd door de verschillende getuigenverklaringen (waaronder de ouders van [F.C.]), en zijn beide partners reeds verschillende maanden samenwonend te [A.]. De partner van verzoeker staat in voor zijn levensonderhoud, waardoor er eens te meer sprake is van een afhankelijkheidsband tussen beide (zie de stukken 2 t.e.m. 9).*

*Het getuigt voorts niet van een zorgvuldige beoordeling door (kennelijk zonder meer) te stellen dat verzoeker zijn relatie kan verderzetten in Venezuela (de partner zou verzoeker kunnen “volgen naar betrokkenes land van herkomst”) of zij dit via “moderne communicatiemiddelen” kunnen doen gedurende een periode van (minstens) twee jaar, gelet op de afstand tussen België en Venezuela, het langdurig vertrek van verzoeker uit dit land (in 2017) en de moeilijke socio-economische en humanitaire situatie in Venezuela in samenhang gezien met zijn persoonlijke situatie (zie hieronder). De partner van verzoeker heeft bovendien geen enkele band met Venezuela en was kwam hier nooit eerder, terwijl hij sterk verankerd is in België (zie de getuigenverklaringen). Het wordt bovendien zelfs afgeraden om te reizen naar Venezuela (<https://diplomatie.belgium.be/nl/landen/venezuela/reizen-naarvenezuela-reisadvies>). Dit vormt een sterke indicatie waaruit volgt dat de partnerrelatie niet kan worden verdergezet in Venezuela gedurende de periode van (minstens) twee jaar, maar hiermee wordt niet op een zorgvuldige wijze rekening gehouden door de gemachtigde in de bestreden beslissing.*

*De beoordeling van de gemachtigde is ook hierom onzorgvuldig en kennelijk onredelijk, temeer omdat een inreisverbod werd opgelegd met een duurtijd van twee jaar. Dit is uiterst belastend voor verzoeker. De bestreden beslissing hypothekeert zijn relatie met [F.C.].*

*De precaire socio-economische en humanitaire situatie in Venezuela, in samenhang gezien met de persoonlijke situatie van verzoeker, wordt verder niet nader onderzocht door de gemachtigde, terwijl dit temeer door verzoeker expliciet werd aangehaald tijdens zijn verhoor van 3 én 7 december 2022.*

*Venezuela heeft bijzonder veel te lijden gehad van de lagere olieprijs sinds 2014 en de dalende olieproductie en olieprijsen, Amerikaanse economische sancties en economisch wanbeheer hetgeen heeft geleid tot hyperinflatie, een inkrimping van de economie en hoge werkloosheid. Geweld is bovendien wijdverspreid in Venezuela.*

*Venezuela wordt actueel dan ook geconfronteerd met een diepe economische, sociale en politieke crisis die het gezondheidszorgsysteem ernstig treft, waardoor er grote tekorten ontstaan in openbare diensten en de toegang tot voedsel steeds moeilijker wordt. Sinds 2015 hebben meer dan 6,8 miljoen Venezolanen het land verlaten. Volgens lokale schattingen hebben actueel 19,7 miljoen mensen humanitaire hulp nodig. Venezuela wordt ook actueel getroffen door voedselonzeekerheid, met naar schatting 18,7 miljoen mensen die voedselhulp nodig hebben in 2022. Vanaf juni 2022 is het minimummaandloon gelijk aan € 26 en het gemiddelde maandsalaris ongeveer € 85, terwijl de maandelijkse basisvoedselkosten ongeveer € 430 bedraagt. Ongeveer 90% van de bevolking heeft geen regelmatige toegang tot water. Het land heeft*

verschillende wijdverbreide uitbraken van besmettelijke ziekten meegemaakt: mazelen, difterie en malaria, hoogstwaarschijnlijk omdat preventieve programma's zijn stopgezet en de hygiënische omstandigheden zijn verslechterd. Het aantal moorden behoort tot de hoogste ter wereld (40,9 doden per 100.000 inwoners in 2021). De situatie in grensgebieden, die geconfronteerd wordt met de aanwezigheid van gewapende actoren en criminele bendes, baart met name zorgen door het toenemende geweld (stuk 10: [https://civilprotection-humanitarian-aid.ec.europa.eu/where/latin-america-andcaribbean/venezuela\\_en](https://civilprotection-humanitarian-aid.ec.europa.eu/where/latin-america-andcaribbean/venezuela_en)).

De economische en humanitaire crisis in Venezuela treft verzoeker dan ook persoonlijk, gelet om zijn geaardheid, zijn actueel gebrek aan een familiaal en sociaal netwerk en zijn vertrek uit dit land op 12 maart 2017 (waarna hij naar Ecuador vertrok).

Verzoeker raakte in Venezuela temeer diep getraumatiseerd door feiten die hij in zijn kindertijd heeft meegemaakt. Deze feiten werden in het arrest van 7 mei 2021 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen omschreven als "schrijnend, traumatisch en mensonterend" (pagina 12) of nog: "het seksueel misbruik en de jarenlange pesterijen waarvan verzoeker het slachtoffer is geweest, moeten worden gezien als een ernstige aanslag op zijn integriteit met psychische gevolgen die hij levenslang kan meedragen" (pagina 13). Dit vormt een ernstig belastend element voor verzoeker bij een terugkeer.

De persoonlijke situatie van verzoeker dient bovendien te worden bekeken tegen de achtergrond van homoseksuelen in Venezuela, waaruit blijkt dat in de complexe humanitaire crisis in Venezuela zij disproportioneel worden getroffen door de voedsel- en medicijnenschaarste (zie pagina 13 van het arrest van 7 mei 2021). In de Venezolaanse samenleving is er tevens sprake van homofobie, discriminatie en geweld tegen homoseksuelen, waaraan ook de Venezolaanse overheid zich schuld maakt (zie pagina 11 van het arrest van 7 mei 2021).

Bij een terugkeer naar Venezuela gedurende een periode van twee jaar, zou verzoeker (evenals zijn partner) met deze omstandigheden worden geconfronteerd. Dit raakt hem (en zijn belangen) op ernstige wijze, terwijl deze belangen niet op een zorgvuldige en redelijke wijze werden overwogen door de gemachtigde in de bestreden beslissing.

Verzoeker is bovendien geïntegreerd in de Belgische samenleving, zoals blijkt uit de talrijke getuigenverklaringen die worden voorgebracht (zie de stukken 2 t.e.m. 7). De loutere stelling in de betreden beslissing dat het hebben van "sociale relaties" verzoeker niet zou vrijstellen van de verplichting om op legale wijze op het grondgebied te verblijven, miskent dat verzoeker deze sociale relaties reeds heeft opgebouwd tijdens zijn legaal verblijf (sinds 2019, zoals blijkt uit de voorgebrachte getuigenverklaringen) en deze sociale relaties bovendien een sterke band laten zien tussen verzoeker en de omgeving waar hij reeds verblijft sinds 23 mei 2019. De persoonlijke situatie van de verzoekende partij werd hierom op een onvolledige, dan wel onzorgvuldige manier beoordeeld in de bestreden beslissing.

5. Het oordeel van de gemachtigde vereist een zorgvuldig feitenonderzoek waarbij rekening moet worden gehouden met alle relevante elementen (zoals hierboven opgesomd) ingevolge artikel 74/11 Vreemdelingenwet.

Een schending dient hierom te worden vastgesteld van artikel 74/11 Vreemdelingenwet, in samenhang gezien met het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsverplichting."

2.2. Verzoeker voert onder meer de schending aan van de zorgvuldigheidsplicht en van artikel 74/11 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

2.3. Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheidsplicht legt de overheid onder meer op om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk worden onderzocht, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 november 2012, nr. 221 475).

2.4. Artikel 74/11 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

*“§ 1. De duur van het inreisverbod wordt vastgesteld door rekening te houden met de specifieke omstandigheden van elk geval.*

*De beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod van maximum drie jaar in volgende gevallen:*

*1° indien voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan of;*

*2° indien een vroegere beslissing tot verwijdering niet uitgevoerd werd.*

*(...)”.*

2.5. Overeenkomstig artikel 74/11, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet moet bij het vaststellen van de duur van het inreisverbod rekening worden gehouden met de specifieke omstandigheden van elk geval. Kernbetoog van verzoeker is dat verweerder niet op een zorgvuldige wijze rekening heeft gehouden met zijn persoonlijke situatie bij het opleggen van een inreisverbod van twee jaar en hierover onvoldoende onderzoek heeft gedaan. Verzoeker is het meer bepaald niet eens met de wijze waarop verweerder zijn relatie met F.C. heeft beoordeeld. Hij wijst erop dat hij wel degelijk een duurzame relatie had met F.C. en dat ze samenwoonden. Voorts bekritiseert verzoeker de beoordeling van verweerder dat hij zijn relatie kan verderzetten in Venezuela doordat zijn partner vrijwillig zou kunnen afreizen naar dat land. Hij is het ook niet eens met de beoordeling van verweerder dat hij een band kan onderhouden met zijn partner via moderne communicatiemiddelen en via wederzijdse bezoeken en legt uit waarom dit geen zorgvuldige afwegingen zijn.

2.6. In de bestreden bijlage 13sexies kan het volgende worden gelezen:

*“Betrokkene verklaart in het hoorrecht dat hij een partner heeft in België. Betrokkene verklaart een Belgische partner te hebben. De relatie die hij is aangegaan is kort van duur. Betrokkene woont niet samen met zijn nieuwe partner en voert dus geen gemeenschappelijke huishouding. Bij gevolg is dergelijke partnerrelatie niet gelijk te stellen aan een huwelijk en dus geen sprake van een gezinsleven in de zin van artikel 8 van het EVRM.*

*Bovendien stellen de sociale relaties die betrokkene gecreëerd heeft tijdens de duur van zijn verblijf op het grondgebied hem niet vrij van de verplichting om op legale wijze het grondgebied binnen te komen en er te verblijven. Deze beslissing maakt dus geen schending uit van artikel 8 EVRM.*

*De betrokkene toont niet aan dat hij enkel in België een gezinsleven kan hebben en dat het niet mogelijk zou zijn om een gezinsleven te ontwikkelen in zijn land van herkomst. Het louter feit dat de partner niet kan gedwongen worden het Belgisch grondgebied te verlaten maakt niet dat hij betrokkene niet vrijwillig zou kunnen volgen naar betrokkenes land van herkomst. Zowel betrokkene als de partner wisten dat het gezinsleven in België van af het begin precair was, gelet op de illegale verblijfssituatie van betrokkene in België.*

*Vanuit het land van herkomst kan betrokkene de gewenste procedures volgen via de bevoegde diplomatieke of consulaire post om zijn partner in België te bezoeken. Bovendien kan zijn partner in zijn land van herkomst hem bezoeken, of in een andere Staat waartoe zijn allen toegang hebben.*

*Immers, betrokkene kan met zijn partner een band onderhouden via de moderne communicatiemiddelen.”*

2.7. Deze motivering geeft blijk van een tweetrapsredenering: er is geen sprake van een gezinsleven in België en voor zover dit toch het geval zou zijn, maakt verweerder bepaalde afwegingen om te komen tot het besluit dat er geen sprake is van een schending van artikel 8 van het EVRM.

2.8. Voor wat betreft de eerste trap van de redenering, met name dat er geen sprake is van een gezinsleven, betoogt verzoeker dat ten onrechte wordt gesteld dat hij niet zou samenwonen met zijn partner en er geen sprake is van een *“gemeenschappelijke huishouding”*. Volgens verzoeker is dit onder meer in strijd met de verklaringen die hij heeft afgelegd *“tijdens zijn verhoor, ook tijdens het verhoor dat hij had op 7 december 2022 in het gesloten centrum”*. Hij benadrukt dat hij reeds verschillende maanden samenwoonde met zijn partner F.C., dat hij een duurzame en ernstige relatie met hem heeft en dat hij van hem afhankelijk was omdat hij in zijn levensonderhoud voorziet. Verzoeker wijst ter ondersteuning hiervan naar diverse getuigenverklaringen, een verklaring van F.C. zelf, berichtenuitwisseling tussen hem en F.C. en foto's die hij voegt bij zijn verzoekschrift.

2.9. De Raad stelt op basis van het administratief dossier vast dat verzoeker tijdens zijn gehoor door *“PZ GLM”* op 2 december 2022, waarnaar ook verweerder verwijst in de bestreden beslissing, heeft vermeld

dat hij samenwoont met zijn Belgische vriend in A. Blijkens stuk 9 gevoegd bij het verzoekschrift heeft hij dit nog eens herhaald op 7 december 2022 toen verweerder het nodig achtte om verzoeker nogmaals te horen in het gesloten centrum. Verzoeker wees er toen op dat hij een duurzame relatie heeft met F.C. met wie hij samenwoont in A. Aldus dient te worden vastgesteld dat verzoeker voordat de bestreden beslissing werd getroffen, wel degelijk melding heeft gemaakt van een samenwoning met zijn partner waardoor verweerder ervan op de hoogte moest zijn. Daargelaten de vraag of er sprake kan zijn van samenwoning zonder duurzame relatie, is het alleszins zo dat verzoeker aan verweerder verklaarde dat er sprake is van een duurzame relatie, toen hij op 7 december 2022 werd gehoord in het gesloten centrum en hem voor het eerst werd gevraagd of er sprake was van een duurzame relatie. Blijkbaar vond verweerder het toch nog nodig om dit na te gaan bij verzoeker en is het derhalve onzorgvuldig om de bestreden beslissing te treffen alvorens hierover uitsluitel bestaat. Bijgevolg is verweerder niet uitgegaan van correcte feitelijke gegevens bij de beoordeling of er sprake is van een gezinsleven in België of heeft hij minstens nagelaten concreet onderzoek te doen, daar waar hij poneert dat er sprake is van een relatie *“kort van duur”* en stelt dat verzoeker niet samenwoont met zijn partner en *“dus”* geen gemeenschappelijke huishouding met hem voert. Uit de motieven blijkt bovendien dat deze foutieve feitenvinding van doorslaggevend belang was bij de beoordeling of er sprake is van een gezinsleven in België omdat uit de combinatie van voormelde factoren wordt besloten dat *“Bij gevolg”* dergelijke partnerrelatie niet is gelijk te stellen aan een huwelijk en er *“dus”* geen sprake is van een gezinsleven in de zin van artikel 8 van het EVRM.

2.10. Dit alles klemmt des te meer omdat verweerder in zijn nota met opmerkingen onder het kopje *“II. Met betrekking tot de feiten”* zelf bevestigt: *“Hij werd door de politie gehoord en verklaarde bij zijn vriend in [A.] te wonen.”* om daarna indirect het tegenovergestelde te beweren door, ter ondersteuning van de stelling dat er rekening werd gehouden met verzoekers individuele omstandigheden, zich te beperken tot het citeren van de bestreden beslissing waarin wordt vermeld dat verzoeker niet samenwoont met zijn partner.

2.11. Voor wat betreft de tweede trap van de redenering, is verzoeker van oordeel dat er onvoldoende feitenonderzoek is gebeurd om te komen tot de beoordeling dat hij en zijn partner hun relatie kunnen verderzetten in Venezuela of dit via *“moderne communicatiemiddelen”* kunnen doen gedurende een periode van twee jaar. Verzoeker wijst er in eerste instantie onder meer op dat de situatie moet worden bekeken *“tegen de achtergrond van homoseksuelen in Venezuela”*. Hij verwijst naar een arrest uitgesproken door de Raad op 7 mei 2021 met nummer 254 180 waarbij hem de vluchtelingen- en subsidiaire beschermingsstatus wordt geweigerd en waarin de Raad vaststelt (op pagina 11) dat er in de Venezolaanse samenleving sprake is van homofobie, discriminatie en geweld tegen homoseksuelen, waaraan ook de Venezolaanse overheid zich schuldig maakt. Hij stelt dat hijzelf evenals zijn partner met deze omstandigheden zullen worden geconfronteerd in Venezuela. Verder wijst verzoeker nog naar een negatief reisadvies van de FOD Buitenlandse Zaken voor wat betreft Belgische onderdanen die naar Venezuela willen afreizen. Volgens verzoeker heeft verweerder nagelaten dit alles concreet te onderzoeken en hypothekeert dit zijn relatie met F.C.

2.12. De Raad leest in het in punt 2.11. bedoelde arrest: *“[...] Dit neemt niet weg dat er in de Venezolaanse samenleving sprake is van homofobie, discriminatie en geweld tegen homoseksuelen, alsook dat ook de Venezolaanse overheden zich hier schuldig aan kunnen maken. Landeninformatie bevestigt dat homofobie, transfbie en machismo in de Venezolaanse samenleving nog steeds aanwezig zijn en dat ook de Venezolaanse autoriteiten zich hieraan schuldig maken..”* Uit de bestreden beslissing blijkt niet dat verweerder heeft onderzocht in welke mate de geaardheid van verzoeker en zijn partner een obstakel zouden kunnen vormen voor de voortzetting van het gezinsleven in Venezuela. Verweerder stipt met betrekking tot voormeld arrest weliswaar aan: *“Betrokkene verklaart in het hoorrecht naar België te zijn gekomen omdat er rellen waren in zijn land van herkomst en omdat zijn familie zijn geaardheid niet kon accepteren. De aangehaalde elementen werden reeds beoordeeld in zijn verzoek om internationale bescherming van 12.06.2019. Uit het onderzoek van het CGVS en de RVV is gebleken dat betrokkene niet voldoet aan de criteria om de vluchtelingenstatus of subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en kan redelijkerwijze worden afgeleid dat de betrokkene geen reëel risico loopt op een behandeling strijdig met artikel 3 van het EVRM.”* Hiermee blijkt echter niet dat verweerder oog heeft gehad voor de situatie van homoseksuele koppels in Venezuela of met de moeilijkheden die verzoeker en zijn partner kunnen ondervinden om er als homoseksueel koppel een gezinsleven verder te zetten.

2.13. Verder blijkt uit de bestreden beslissing niet dat verweerder rekening heeft gehouden met het negatief reisadvies voor Belgen die wensen af te reizen naar Venezuela alvorens de mogelijkheid te opperen dat de Belgische partner van verzoeker kan afreizen naar Venezuela zodat ze daar hun gezinsleven kunnen voortzetten of dat verzoekers partner hem daar kan komen bezoeken. Dit kon

nochtans worden verwacht van verweerder, gezien uit het in punt 2.11. bedoeld arrest duidelijk blijkt dat de situatie in Venezuela heel precair is.

2.14. Er worden in de bestreden beslissing enkele algemene mogelijkheden naar voor geschoven – verzoeker kan het gezinsleven met zijn partner verderzetten in Venezuela, ze kunnen een band onderhouden via moderne communicatiemiddelen of verzoekers partner kan hem daar komen bezoeken of in een staat waartoe zij beiden toegang hebben – zonder dat evenwel blijkt dat verweerder enig concreet onderzoek heeft gevoerd en, rekening houdend met de elementen die verzoekers zaak kenmerken, heeft nagegaan wat de concrete impact hiervan is op verzoekers gezinsleven. Zoals verzoeker in zijn verzoekschrift terecht stelt, dient verweerder nochtans rekening te houden met de specifieke omstandigheden eigen aan zijn geval bij het bepalen van de duur van het bestreden inreisverbod, quod non.

2.15. Gelet op bovenstaande heeft verzoeker aangetoond dat verweerder bij het nemen van de bestreden beslissing enerzijds heeft verzuimd rekening te houden met alle elementen eigen aan zijn geval en anderzijds een gebrekkig onderzoek heeft gevoerd zodat een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel juncto artikel 74/11 van de Vreemdelingenwet is aangetoond. De beoordeling in de bestreden beslissing dat verzoeker vanuit zijn land van herkomst de geijkte procedures kan volgen om zijn partner in België te bezoeken, kan haar bezwaarlijk overeind houden. De bestreden beslissing strekt er immers toe om verzoeker gedurende twee jaar de toegang tot het Schengengrondgebied te ontfangen waardoor een bezoek aan zijn partner alhier gedurende deze periode onmogelijk wordt gemaakt.

Het derde middel is dan ook gegrond in de mate dat de schending wordt aangevoerd van de zorgvuldigheidsplicht juncto artikel 74/11 van de Vreemdelingenwet. Deze vaststelling leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

2.16. Het verweer in de nota kan hieraan geen afbreuk doen. Het volstaat immers niet om de bestreden beslissing in extenso te citeren en te poneren dat het bestuur rekening heeft gehouden met verzoekers persoonlijke situatie om dan zonder meer te besluiten *“Verzoeker toont met zijn ongestaafd en hypothetisch betoog het tegendeel niet aan”*.

### 3. Korte debatten

Verzoeker heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

## OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

### Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 3 december 2022 tot het opleggen van een inreisverbod (bijlage 13sexies) wordt vernietigd.

## **Artikel 2**

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig maart tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA